

சுன்னாகம்

குறைக்குவாய்ப் புலவர்

—
சுன்னாகம்
**குமாரசுவாமிய
புலவர்**

வெளியீடு
தமிழ் மன்றம்
யா / மயிலணி சைவ மகா வித்தியாலயம்
சுன்னாகம்.

THE LITERARY MAGAZINE

Edited by J. R. Green, M.A., F.R.S., &c.
and others.

எ²
சிவமயம்

சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர்

முன்னாள் ஆசிரியரும்
இப்பொழுது பாங்கொக்கில் வசிப்பவரும்
சுன்னாகம்

திருமதி. நாகலட்சுமி இராஜசிங்கம் பீ. ஏ.
[மணி ரீச்சர்]
அவர்கள் விரும்பிய வண்ணம்

பேராசிரியர் திரு. சி. தில்லைநாதன்
திருமதி சி. துரைசீங்கம் ஆசிரியை
திருமதி க. பரமசாமி ரீ. ஏ.
திரு. உ. வெ. சுவாமிநாத ஜயர்
திரு. திருச்சி நவரத்தினம்
ஆகியோரின்
ஆக்கங்களை உள்ளடக்கிய

யா / மயிலனி சைவ மகா வித்தியாலயத்தின்
10 தமிழ் மன்ற வெளியீடு

நாற்குழு

1. திருமதி க. பரமசாமி
2. திருமதி ச. குலசிகாமணி
3. திருமதி கி. மேரிவெலன்
4. திருமதி த. சத்தியசீலன்
5. திருமதி ப. வைத்தீஸ்வரன்
6. திரு. ம. தி. நவரத்தினம்
7. செல்வன் த. பிரதீபன்

அச்சுப் பதிப்பு: மாறன் பதிப்பகம் - யாழ்ப்பாணம்.

கிடைக்குமிடங்கள்
யா / மயிலணி சைவ மகா வித்தியாலயம்,
சுன்னாகம்.

முன் நுரை

தமிழ் மன்றம் ஆண்டுதோறும் தமிழ் அறிஞர்களி
னதும் பெரியோர்களினிதும் நினைவு நாட்களைக் கொண்
டாடி வந்துள்ளபோதிலும் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிய்
புலவர் என்னும் நூலை வெளியிடுவதன் மூலம் மன்
ஸ்ரீன் பெருமைகளை வெளிக்கொணர்வதுடன், மன்
ஸ்ரீன் மைந்தர்களையும் அறியும் வாய்ப்புக் கிட்டுகிறது.

என்பது ஆண்டைத் தாண்டும் எமது மயிலஸி
சைவ மகாவித்தியாலயம் இந்நூலை வெளியிடுவதில்
பெருமையடைகிறது. இந்நூலினை பேராசிரியர் திரு. சி.
தில்லைநாதன் அவர்களதும், திருமதி. சி. துரைசிங்கம்
அவர்களதும் திருமதி. க. பரமசாமி அவர்களதும் கட்டு
ரைகள் அலங்கரிக்கின்றன. திரு. திருச்சி நவரத்தினத்
தின் கவிதையும் திருமிகு டி. வே. சாமிநாதயரின்
கடிதமும் நூலிற்கு மெருகூட்டுகின்றன.

கடந்த ஆண்டு சமூகக்கல்விப் படப்பயிற்சி நூலினை சமூகக்கல்வி மன்றம் வெளியிட்டது. இவ்வருடம் தமிழ் மன்றம் இதனை வெளியிட்டு மகிழ்கின்றது.

இந்நாலைத் தமிழ்மன்றத்திற்காக வெளியிடப் பெருநோக்குடனும், நற்சிந்தையுடனும் முன்வந்த முன்னைநாள் இவ்வித்தியாலய ஆசிரியை திருமதி. நாகலட்சுமி இராஜசிங்கம் (இப்பொழுது பாங்கொக்கில் வசிப்பவர்) அவர்களுக்கும் அவர்தம் உறவினர்களுக்கும் முதற்கண் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். இந்நாலை வெளியிட உந்துசக்தியாக இருந்து எமது வித்தியாலய முன்னேற்றத்திற்காக அயராது அரும்பாடுபட்டு வரும் எமது வித்தியாலயத்தின் அதிபர் திரு. சு. துரைசிங்கம் அவர்களுக்கும் எமது இதயழூவ்மான நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கின்றோம். மற்றும் புலவர் அவர்களைப்பற்றிய கட்டுரைகள், கவிதைகள் தந்து உதவியவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இந்நாலைச் சிரிய முறையில் அச்சிட்டு உதவிய மாறுன் அச்சக அதிபர் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியதாகுக.

இந்துால் நல்ல முறையில் அமைய ஆலோசனை களையும் புலவரின் படத்தினையும் தந்துதவிய அவர்களது பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

யா/யிலணி சைவ யகாவித்தியாலயம் தமிழ் மன்றம்
சுன்னாகம்.

10-11-1993.

அணிந்துரை

“நல்லார் சொற் கேட்பதுவும் நன்றே
நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே”

என்ற இந்தக் கூற்றுக்கு அமைய நல்லவராய், வல் வராய் வாழ்ந்து தமிழுலகில் தனக்கென ஒரு முத்தி கரையப் பதித்த பெருமகன் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவராவர்.

எமது வித்தியாலயத்தின் தமிழ் மன்றத்தினர் புலவர் பற்றிய அறிஞர்களின் மூன்று கட்டுரைகளையும் கவிதை ஒன்றினையும், கடிதம் ஒன்றினையும் சேர்த்து இந் நூலை வெளியிடுகின்றனர்.

குடும்பத் தலைவியானவள் பிள்ளைகளுக்கும் கண வனுக்கும் மற்றையோர்க்கும் எவ்வகையானவை பிடிக்கும் என்பதை அறிந்து கொடுப்பதுபோல், இந் நூலிலும் பல தரப்பட்ட தன்மையில் சுவைபட விடயங்கள் தரப்பட்டுள்ளனமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நூலின் மூலமாக சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களின் போதனைகளையும். சாதனைகளையும் அறிய வாய்ப்புக்கிட்டியிருக்கிறது.

உலகப் புகழ்பெற்ற இந்திய ஒவியரான ரவிவர்மா வின் ஒவியங்களை நடுநிலை நின்று விமர்சனம் செய்தவர் ஈழத்தின் கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி அவர்களே. இவரையொத்தவராய் தமிழ்ச்சங்கப் புலவராய் வாழ்ந்து ஈழத்துக்குப் பெருமை கேத் டி த் த ந் தவர், சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவராவர்.

இந் நூலை வெளிக்க காண ர வேண்டுமென்று அயராது பாடுபட்ட தமிழ் மன்றத்தினையும் குறிப்பாக தமிழ் துறைக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் திருமதி. க. பரமசாமி அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். இந் நூல் வாயிலாக மாணவர்களும் மற்றையோரும் பயன்டைவர் என்பது எனது அசையாத நம்பிக்கையாகும்.

ச. துரைசிங்கம்
அதிபர்

கன்னாகம் குமாரசுவாயிப் புலவர்
வாழ்க்கையும் பணி களும்

பேராசிரியர் திரு. கி. தில்லைநாதன்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், பேராதனை-

II யில்லை கைவ மகா வித்தியாலயும் என்பதாவது ஆண்டு தாண்டும் இவ்வேளையில், குமாரசுவாழிப் புலவர் ரீண் ஆருமையினையும் பணி களையும்பற்றி எண்ணீப்பார்த்தல் பொருத்தமுடையதாகும். அது, அப்புலவர் அயலில் வசத்திற்கும் என்பதனால்மட்டுமன்று. இன்று, கருத்துக்களைச் செவ்வனே பரிமாறிக்கொள்ளத்தக்க மொழியாற்றலையும், மாணிடவாழ்வு சமூகமாய் அமைய உதவும் ஒழுக்க நெரிகளையும், மேற்கொள்ளும் கருமங்களில் நேர்மையான முயற்சியுடைமையையும் மாணவர் மத்தியில் வளர்க்கவேண்டியதன் அவசியம் குறித்து அதிக மாகப் பேசப்படுகிறது. அவை குறித்த ஆர்வமும் அறிவும் துலங்குவதற்கும் குமாரசுவாழிப் புலவரின் வாழ்வும் பணிகளும் பற்றிய சீந்தனை உதவும் என்பதில் ஜயசில்லை.

இன்று யாற் தீவங்கைத்தழிட் வரலாற்றைப் பற்றியும் ஈழத் தமிழ்லக்கிய வரலாற்றைப் பற்றியும் பண்பாட்டுப் பாரும்பரியத் தைப் பற்றியும் பெருமையேயாடு பேசுமுடிகிறதென்றால் அதற்கு உறுதியளித்தவர்கள், சிறப்பாகச் சென்ற நூற்றாண் அல் தீவங்கை மீல் வாழ்ந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றிய பேசுமின்றுகளே ஆவார்கள். அவர்களுள் விதந்து குறிப்பிட்டத்தக்க ஒருவர் சண்ணாகம் குமாரகவாசிப் புவவர் ஆவார்.

1854 ஆம் ஆண்டு சுன்னாகம் என்ற கிராமத்திலே தொன்றி 1922 ஆம் ஆண்டு இவ்வகை வாழ்வை முடித்துக் கொண்டவர் அமாரசுவாழிப் புலவர். தமிழ் மறுமலர்க்கீக்கும் சைவ மறுமலர்க்கீக்கும் தீர்க்கமான பெரும் பணிகளையாற்றிய ஆறுமுகநாவலர் குடும்ப சீ. வை. தாமோதராஜிஸ்ஸையுடனும் பழங்கும் பேரூ பெற்றவரான குமாரசுவாழிப் புலவர், அவர்களுடைய பணிக

களைத் தொடர்ந்து வளர்த்து அவற்றின் பயனை உறுதிப்படுத்தி னார். நாவலர், தாமோதாம்பிள்ளை ஆகியோர் பணியிற் பெரும் பகுதி தழிட நாட்டிலே நடைபெற்றது. புலவரது தொண்டு ஈடுத் தீற் பெரிதும் நிகழ்ந்தது.

தழிட இலக்கிய இலக்கணங்களையும் வடமொழியினையும் துறைபோகக் கற்ற புலவர்கள் பணி பல துறைகளைச் சார்ந்த தும் பெரும் பரிமாணங்களைக் கொண்டதுமாகும். அறுபதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை அவர் இயற்றியும் பதிப்பித்தும் வெளியிட்டுள்ளார்.

வதுளைக் கதிரேசன் பதிகம், வதுளைக் கதிரேசன் சிர்து, நாகுலேசரர் ஊஞ்சல், மிலேச்சமதலிகற்கும்மீ, மாவையிரட்டை மணிமாலை, கைலாயயிள்ளையார் ஊஞ்சல், சாணக்கிய நீதி வெண்பா முதலிய பல செய்யுள் நூல்கள் புலவருடைய செய்யுள் திறனையும், சமயப்பற்றையும், ஒழுக்க ஆர்வத்தையும் காட்டுவனவாகும்.

திருக்கரைசைப் புராணப் பொழிப்புரை, மறைசையந்தாதி அரும்பதவுரை, திருவாதலூர் புராணப்புத்துரை, கல்வளையந்தாதி பதவுரை, முத்தகபஞ்சவிஞ்சதி குறிப்புரை முதலிய உரைநூல்கள் புலவரது பரந்துபட்ட இலக்கிய ஆர்வத்தையும் புலமையையும் மட்டுமன்றி ஆழ ஆராய்ந்து நுனுக்கமாக உரை கூறும் தீர்ணையும் காட்டுவனவாகும்.

யாப்பறுங்கவப் பொழிப்புரை, அகப்பொருள் விளக்கப்புத் துரை, தண்டியலங்காரப்புத்துரை முதலிய இலக்கண உரைகளும் இலக்கண சந்தீரிகை, வினைப்பகுபத விளக்கம் ஆகிய இலக்கண ஆய்வு நூல்களும் புலவருக்குத் தழிட இலக்கணத்தீ லும் யாப்பீலும் அணியிலும் இருந்த உண்ணத்தமான புலமையினை வெளிப்படுத்துவனவாகும் ஈழத்தவர்கள் பண்டைமொழி மாபுகளையும் இலக்கண வரம்புகளையும் பேணுவதீல் விசேட ஆர்வம் காட்டுவதற்குக் குமராசவாழிப் புலவர் பேரான்றவர்கள் அமைத்த அடித்தளமே காரணமாதல் வேண்டும்.

சமார் கிருபத்தைகந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் எமது நாட்டில் நடைபெற்ற காரசாரமான மாபுப் போராட்டத்தைச் தழிலிலக்கிய இலக்கண ஆர்வலர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். புதிய மாறுதல்களுக்கு எதிரான ஒரு பண்டிதர் பரம்பரையே சினமுற்று

எழுத்து. காலகீதியிலேப்படும் மாற்றங்களை அப் பண்டிசர்கள் ஒப்பறயுப்பது கண்டு அவர்களைக் கடிந்தவர்கள்கூட, அப் பண்டிசர்களின் இலக்கண ஆர்வத்தையும் பழையப்பற்றையும் சந்தே கீக்கவில்லை. குமாரசவாழிப் புலவர் போன்றவர்களால் வளர்க் கப்பட்ட அந்த ஆர்வமும் பற்றும் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணக் கல்வி ஆழுலேருள்ளவும் வல்லமையோடு வளரவும் காலானமையினை மறுத்தல் சாலாது.

குமாரசவாழிப்புலவரது யாப்பிலக்கணப் புலமையினையும் பற்றிக்கொண்டு பற்றி விதந்து பேசுக் கேளையிலும் சாதாரண மக்களைக் கவனத்திற்கொண்டு கும்ஹிப்பாடல்களையும் சைவ நூல்களையும் இயற்றிய அவாது காலப்பிரக்ஞாயினையும் மனதிற் கொள்வது அவசியமாகும்.

வசனநடை கைவந்த வல்லாளரான ஆறுமுக நாவலர் மரசில் நீஞ்ற குமாரசவாழிப் புலவரும், கண்ணகீ கதை, தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், சீசபால சரிதம் முதலிய வசன நூல்களை இயற்றி வெளியிட்டார். வினைப் பகுபத வீளக்கம் என்ற நூலின் அணவுரையிலே புலவர் சீன்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

“ பாரத ராமாயணாதிகளிலும் பண்டைச்சான்றோர் பனுவல் களிலும் பகுபதங்களுள் வைத்துப் பலபாகுபாடுகள் புலப்படும். வழக்கிற்கண்டு வழூஉ எனக் கொண்ட சிலவற்றின் இருக்கறவும் புலப்படும். தழூஉ எனக் கொண்ட சிலவற்றின் ஏக்கறவும் புலப்படும். மருஉ எனக் கொள்ளுமாறு முதனிலைகளின் இருக்கறவும் புலப்படும். முதனிலைகளின் முதனிலைகளுட் புலப்படும். சிலவானை, சிறுக்கணித்தல், உடோவல், ஆழிடை தறுகண், முதலியன்.”

குமாரசவாழிப் புலவர் எழுதிய இந்தப்பகுதி இலக்கணக் கல்விநாடும் பண்டிசர்களுக்கென எழுதப்பட்ட நூலிலே சுற்றுக் கடினமான செந்தமிழ் நடையில் அமைந்தது. சாதாரண மக்களுக்கெனப் புலவர் எழுதிய கண்ணகீ கதை இலக்குவான நடையில் அமைந்துள்ளது. சீன்வரும் பகுதி அந்தாலிர் காணப்படுவதாகும்:

“ சோடி மண்டலத்திலே காலிரிப்பூம்பட்டினம் என்றும் நகரத்திலே மாநாய்கண் என்னும் பெயருடைய செட்டியொருவன் இருந்தான் அச்செட்டியின் மகளாகிய கண்ணகீ என்பவன் பொற்சீனால் இலக்குமி என்றும் கந்தினால் அருந்ததி என்றும் கண்டோரெல்லாம் கொண்டாடுக் கைகுவித்து வணங்கத்தக்க மீக்கமேன்

கையும், நற்குண நற்செய்கைகளும் பெற்றவளாய்ச் சிறப்புற்று வளர்த்து பன்னிரண்டாம் வயசென்னும் பருவத்தையடைந்தாள், இவளுக்குத் தேவந்தி என்னும் ஓராமணப் பெண்ணும் பாங்கி யாக விளங்கினாள்.”

குமாரசவாழிப் புலவரின் இப்பகுதி எளிதீர் பொருள் விளங்கத்தக்காய் ஆற்றெராமுக்குப் போன்ற நடையில் அமைந்தது. தேவைக்கு ஏற்ற உரைநடையினைச் சிறப்பாய் ஆனும் தீறங்கைவந்தவராய்ப் புலவர் விளங்கினார்.

ஆசாரக்கோவை, நான்மனீக் கடிகை, நகுலமலைக் குறவுஞ்சி நாடகம், உரிச்சொனிகண்டு முதலிய பல நூல்களைப் பதிப்பித்த புலவர் சீல தொகுப்புக்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். பண்டைக் கால இலக்கியங்களைப் பயில்வோருக்குப் பயன்படுத் வகையில் இலக்கியச் சொல்லகராதி ஒன்றினையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளிலுமின் கோயில்களிலும் பாடசாலைகளிலும் புலவர் சமயசம்பந்தமாகவும் கல்வி சம்பந்த மாவும் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் பொதுமக்கள் மத்தியிற் சமய ஒழுக்கத்தையும் கல்வியிற்கையும் வளர்ப்பதில் அவர் கொண்டிருந்த பேரார்வத்தைக் காட்டுவனவாய் அமைந்தன.

உதய தாரகை, இலங்கைநேசன், உதயபானு, இந்துசாதனம் முதலான ஈழத்துப் பத்திரிகைகளிலும், செந்தமிழ், ஸ்ரீலோகரஞ்சனி, ரூணசாகரம், தவசிய மித்திரன், கமிழ்மகவு முதலிய தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளிலும் புலவர் எழுதிய ஏராளமான கட்டுரைகள் இலக்கிய, இலக்கண, சமய, வரலாற்றுத்துறை வியங்கள் பலவற்றை அலசுவனவாய் அமைந்தன. அத்துறைகளில் ஆர்வ முடையாருக்கு இன்றும் சுவையப்பனவாய் இருநூற்றுக்கு மேற் பட்ட அக்கட்டுரைகள் உள்ளன.

கண்டனமெழுதுவதிலும் புலவர் மிகக் கெட்டிக்காரராயிருந்தார். ஆறுமுகநாவலர், முருகேசபண்டிதர், சங்கரபண்டிதர் ஆகியோரிடம் அக்கலையினைக் கைவரக் கற்ற புலவர் சமய, இலக்கிய, இலக்கணத் துறைகளிற் போலிக் கல்விமான்களையும் போலிக் கொள்கைகளையும் காரசாரமாகக் கண்டித்தார். சபாபதி நாவலர், உ. வே. சாமிநாணதயர் போன்றோரும் அவரிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டார்கள்.

அத்தனைக்கும், கர்வமோ தெரியாததைத் தெரிந்து தூகப் பாவனை பண்ணும் மனப்பான்மையோ புலவருக்குக் கிண்சித்துழும் கிடையாது. சந்தேகங்களைத் தீர்க்க ஏனைய அறிஞர்களையும் பத்திரிகைகளையும் நாடிய அவரது சிறப்பு வீதந்து குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் தாபீத்த ஏழாவைத் தமிழ் வித்தியாசாலையிலும், வண்ணார்ப்பண்ணை நாவலர் வித்தியாசாலையிலும் நாற்பத்தீரண்டு ஆண்டுகளாகத் தலைமையாசிரியராகப் பணிபுரிந்த புலவர் பல சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்கி எங்கள் நாட்டிற் சைவமும் தமிழும் வளர்க்க வழிகோலியிருக்கிறார். அன்னாருடைய மாணவருட் குறிப்பிடத்தக்கபலருட் கிலர் மகாவித்துவான் சி.கணேசனையர், வித்துவான் சீவானந்தயர், தென்கோவை பண்டிதர் ச. கந்தயாபிள்ளை, பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிள்ளை ஆகியோராவர்.

குமாரசுவாமிப் புலவர் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும் வித்துவ அங்கத்தினராய் விளங்கினார். 1920 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் செந்தமிழ்ப் பரிபாவன சங்கத்தின் பரிந்துரையின் விளைவாய்ப் புலவருக்கு அரசு சன் மானமும் கிடைத்தது. அவர் மறைந்தபோது இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பலபெருமக்களும் போற்றுக்கூறும் கலங்கினர். அத்துணைப் பெருமைகளுக்கும் உரியாய்த் தீகழ்ந்த குமாரசுவாமிப் புலவர் மிக எளியையான மனிதர். துன்பப்பட்டுக் கற்றுத் துன் பங்களோடு பழகி வாழ்ந்தவர். பத்து ரூபாய் சம்பளத்தோடு ஆசிரியாகிய புலவர் இறுதிக்காலத்தில் பெற்றதும் இருபத்தி ரண்டே ரூபாய்களைத்தான்.

அப்பளவு குறைந்த வருமானத்தோடு கீக்கனமாகக் குடும்பம் நடாத்திய குமாரசுவாமிப் புலவர் ஒன்மானமிக்கவர், கடன்கேட்க விரும்பாதவர், ஜில்க்கீய, இலக்கண, சமய, கல்விப் பணிகளை எத்தகைய நெருக்கடிகளிலும் சாய வீடாதவர். வெறும் வாயுப் சார வார்த்தைகளுக்கு மதிப்பளிக்காதவர். புலவருக்கு அரசு சன்மானம் கிடைத்தபோது பாராட்டுவீழா நடாத்தி மேளதாளங்களோடு குதிரைவண்டியில் அவரை வீட்டுக்கழைத்துக் கொல்ல நண்பர்கள் விரும்பினர். ஆனால், பலவேலைகள் வீட்டிலிருக்கிறான்டு முன்று மணி நேரம் முகமன் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்

கொண்டிருக்க இயலாதென்றும், ஆறுமைல் தூரத்துள்ள பாடசாலைக்குத் தீணாம் நடந்து செல்லவனை ஒருநாளைக்குக் குதிரைவண்டியில் ஏற்றியிறங்குவதால் ஒன்றும் நடந்து விடாதென்றும் கூறிய புலவர் பாராட்டுவிடு பற்றிய யோசனைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டார்.

வருமானத்தைப் பெருக்கவும், விளம்பரம் தேடவும், கவர்க்கி அரசியலுக்குப் பொருந்தவும் பேயாய் அலையும் கலையுலகின கௌப் பார்த்தவர்களும் பார்க்கிறவர்களும், குமாரசவாழிப் புலவர் வாழ்த் தாழ்க்கையினையும் ஆற்றிய அளப்பரிய பணிகளையும் எண்ணிப் பார்ப்பதும் தீர்க்கு. எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய தும் காலத்தின் தேவை என்பதனை உணர்வர். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் புலவரைப் பற்றி ஈழகேசரியிலே எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் இலக்கியக் கலாந்தி பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை மேல் வருமாறு கூறியுள்ளார்:

“காலி வேட்டியினால் கிளம்புகிற சாசீகள் மாதிரி, தமிழ்ப் பரஷையின் பேரால் புகழ் சம்பாதிக்கிற எண்ணம் புலவருக்குக் கிடையாது. தமக்குத் தாழ்வு வந்த போதும் தம்மாலே தமிழுக்குத் தாழ்வு வராமற் பாதுகாப்படே புலவரவர்கள் வாழ்க்கையின் நோக்கமாயிருந்தது. செல்வாக்குள்ளவர்கள் தமிழுக்குச் செய்யுந் துரோகங்களுக்குப் புலவர் அவர்களின் தலை ஒன்றே ஒன்று தான் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் காய்ந்து கொடாதது.”

திரு. மு. இராகவையங்கார் புலவருக்கெழுதிய கடி தத்தில் இருந்து:

“தாங்கள் செந்தமிழுக்கு எழுதியனுப்பும் விடயங்கள் தமிழகம் முழுவதும் படித்துப் பாராட்டப்படத் தக்கனவாய் ஒளிர்கின்றன. நம் செந்தமிழ்ப் பெருமையை வளர்த்தற் கண் தாங்கள் கொண்டுள்ள முயற்சியளவு வேறொன்றும் கொண்டிலர் என்பது இந் நாட்டின் பொது அபிப்பிராயம்.”

என் பாட்டனார்

- திருமதி சி. துரைசிங்கம். ஆசிரியை -

தமிழ் கூறும் நல்லுவகம் போற்றும் என் பாட்டனார் இந்தீலவலகில் வாழுங்காலை நான் பிறந்தேனால்லேன். ஆனாலும் அவர் வாழுக்கையைப்பற்றி என் பெற்றோர் உற்றோர் வாயிலாக அறிந்த சில செய்திகளைக்கொண்டு அண்ணாரைப்பற்றி எழுதும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமைப்பற்றி நான் மிக்க மகிழ்வும் பெருமையும் அடைகின்றேன்.

சன்னாகம் குமாரசவாழிப் புலவரைத் தமிழுவகம் நன்கு அறியும். வாழ்நாள் மூழுவதும் இடையராது உழைத்துத் தமிழுன் ணைக்குச் சிறப்புச் செய்த கழுவளநாட்டுப் புலவசிகாமணிகளுன் இவருமொருவராவர். பல புதிய நூல்களை ஆக்கியும் படையே நூல்களைப் புதுக்கியும் ஏற்குறைய அறுபது நூல்களைப் பதிப்பித்த அண்ணாருக்குத் தமிழுலகம் என்றும் கடனமப்பட்டுள்ளது.

என் பாட்டனார் முத்தகக் கலிபாடுவதில் வித்தகராகிய வரகவி. முத்துக்குமாரகவிராயர் பரம்பரையில் உதித்த சைவசீலராகிய அம்பலவாணபிள்ளையவர்களின் அருந்தவப் புதல்வராவர். தொடக்கக்கல்வி கற்றுமின்பே பாட்டனார் அவர்களைத் தகப்ப ணார் ஆங்கிலப் பயிற்சி பெற மஸ்லாகம் ஆங்கிலப் பாடசாலைக்கு அனுப்பினார். ஆங்கு அவர்நான்காம் வகுப்பிற்கல்வி பயிலுங்காலை தமது கற்பலகையில் உள்ள எழுத்தை எச்சில் பூசியழித்த அணாசாரத்தைக் கண்ட பாட்டனாரின் தகப்பனார், மகனை ஆங்கிலப் பாடசாலையெனின்றும் நிற்பாட்டி அவ்வூர் வாசியாகிய முருகேச பண்டுதரிடம் தமிழ் கற்க விடுத்தார். இவர் முருகேச பண்டுதரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களை முறையே கற்றனர். பண்டுதரிடம் கற்றகணோட்டமையாது ஆறுமுகநாவலர், இறைவில் பஞ்சாட்சராஜையர், அளவெட்டி கணக்கைப்புலவர், என் போரிடத்துஞ் சென்று இலக்கியங்களிலெழுஞ் சந்தேகங்களைக் கேட்டுத் தெளிந்தனர்.

இளம் பராயத்திலேயே “வினைப் பகுபத விளக்கத்தை எத் தனை வருடம் ஆராய்ச்சி செய்து தொகுத்தீர்கணோ டெரிய

வீல்லை' என்று "யகாமகோபாத்தியாயர்" சாமிநாதையர் அவர்களே புகழ்ந்திருக்கின்றார்கள். "வினைப்புபதம்" என்னும் நூலை இயற்றும்போது புலவரவர்கள் இராப்பகல் சொற்களின் பகுதி, விஞ்சிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியிலேயே ஆந்திரப்பார். எவ்வேலையில் கடுபட்டிருந்தாலும் இலக்கணவாராய்ச்சியும் தீகழ்ந்து கொண்டே மிகுக்கும் நண்பர்கள் தூந்திருக்குச் சமயங்களிலும், சிற்சில நேரங்களில் அவர்களோடு சில வார்த்தைகள் பேசுவாரேயன்றி ஏனைய நேரங்களில் தமது ஆராய்ச்சியில் தீவிணத்துப்போயிருப்பார். ஒரு சனிக்கிழமையன்று உடம்பெல்லாம் என்னென்ற பூசியவண்ணம் கிணற்றன்றை சென்ற என் பாட்டனார் அரப்பு, எலுமிச்சங்காய் முதலியவற்றைத் தேய்த்தபடி கண்களும் விழித்துப் பார்க்க இயலாத நிலையில், விரைவாக ஓடிவர்த்து தனது மக்களைக்கொண்டு கடதாசி ஒன்றில் சில சொற்களின் முடிவைக் குறிப்பித்தனர் என்ற நிகழ்ச்சி ஈயை என் தகப்பனார் கூறக் கேட்டுச் சுவைத்தேன். சில அபூர்வமான இலக்கண முடிவுகள் பாட்டனாரின் நினைவுக்குத் திடீரென வரும்பொழுது அவற்றைத் தவறவிடாது உடனுக்குடன் குறிக்கும் வழக்கம் இவருக்கு இருந்ததென்பர்.

புதிய நூல்களின் உரைகளில் உண்டாகும் பிழைகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் புலவரவர்களுக்கு இயல்பாகச் சிறந்த வன்மையுண்டு, எத்தகைய நூலினை வாசிக்கும்போதும் பென்சிலால் அவற்றிற் காணும் பிழைகளைத் திருத்தி எழுதிக் குறித்துக் கொண்டே போவார். தாங்கானும் பிழைகளைப் பத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்தும் வழக்கமும் இவரிடம் உண்டு. எத்துணைப் பெரும்புலவர்கள் எழுதிய நூல்களிலும் பலதிறப்பட்ட பிழைகளை எடுத்துக்காட்டத் தவறமாட்டார். "நற்றினை உரைப் பிழைகள்", "சீவகசிந்தாமாணிப் பதிப்புப்பிழைகள்" "தீரு வினையாசாற் புராண உரைப்பிழைகள்" முதலிய பல கண்டனங்களை வரைந்து, தமது நூலாராய்ச்சி வன்மையை யாவரும் மெச்சும்படி பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டார். கண்டனங்களாற் பகைமையும் ஏற்படுவதுண்டு. "வேத்துணையோர் பரிபாடல்" என்று பிழைபட எழுதப்பட்ட நூற்பெயரின் சரியான உருவத்தைக் கண்டுபிடித்தவரும் அவரே.

"செந்தமிழ்", "வித்தியாபானு" முதலிய செய்தித்தாள்களுக்கு எழுதிய இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைப் படித்த பல தசீஞ்தாட்டு அறிஞர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டார். அவர்களுள் செந்தமிழ்ச் செல்வர்களான பாண்டித்

துரைத்தேவர், இராகவையன்கார், அம்பலவாண தேசி கண் சிதம்பரநாட முதலியார், செந்திரநாதயோகின், முத்தையாலீஸ்கள் என்போர் முக்கியமானவர்களாவர், இவர்களை நேரிற்கண்டு களித்துப் பொருட்டும் தலையாத்திரை செய்யும் நோக்கமாகவும் 1909ஆம் ஆண்டு இந்தியாவுக்குப் பிரயாணமாயினர். பாரதநாட்டுற் பல இடங்களுக்குச் சென்று அன்பர்கள் எல்லோருடனும். அனவளாவினர். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப் பண்டாரச் சன்னிதி யாகிய அம்பலவாணதேசிகள், புலவரவர்களுக்கு நல்லுபசாரஞ் செய்து விளையுயர்ந்த பட்டுக்களையளித்துக் கொள்வித்தனர். அக்காலத்தில் மதுரைத் தழிழ்ச்சங்கத் தலைவராய் இருந்த பாண்டுத்துறைத் தேவரும் பாட்டனார் அவர்களுக்கு மதிப்புச் செய்தனர். என்பாட்டனார் கற்றவர் சமூகத்துடன் நெருங்கிப் பழக விருப்பமுடியவர். தமது நூல்களைக் கொடுத்தும் மாணவர்களைக் கற்றிக்கும் நற்குணம் படைத்தவர்.

சன்னாகம் மு. முருகேசபண்டிதர்

சன்னைநகர் தனிலுதித்தோன், எந்நயமும்
பெறக்கவிகள் சொல்ல வல்லோன்,
சென்னைமுதற் கன்னியிலும் தனதுகல்விப்
புகழ்நாட்டுந் திறத்தான் மிக்கோன்,
தன்னவரென் றன்னியரென் றுன்னாமல்
யாவரையுந் தமுவு மேன்மை
மன்னுமொரு குணக்குன் றம் குமாரசுவா
மிப்பெயரோன் பாவல் லோனே.

சிறுவர்களுக்கு எங்கள் புலவர்

- திருமதி க. பரமசாமி பி. ஏ. -

நான் ஈழத்திருநாட்டிற்குச் சிகிரம்போல் விளங்குவது யாற்பு பாணம். யாற்புபாண நகருக்கு நடுவே சுடர்மிகு சுண்ணாகம் என்னும் பதி விளங்குகிறது. அச் சுண்ணையிலே மயிலனி என்னும் மாண்புமிகு சிற்றூர் அழைந்துள்ளது. மயிலனியை மயிலேறும் முருகன் தீருத்தலம் அணிசெய்துகொண்டிருக்கின்றது அத்தகைய மயிலனி மாட்சிபெற வந்துதித்தவர் எங்கள் புலவர் மயிலனி செய்த மாதவமே எங்கள் புலவரின் தோற்று. செந்தமிழ் வளர்ச் சீக்கும் சைவ முன்னேற்றத்திற்கும் அயராது உழைத்தவர் புலவர் பெருமானார்.

மகிழ்வாய்ந்த இப் பதியில் முத்துக்குமார கவிராய பரங் பரையில் சைவமரலில் உதீத்தவர் குமாரசவாழிப்புலவர் அவர்கள் அம்பலவாணப் பின்னைக்கும் திதம்பரவம்மையாருக்கும் தவப் புதல் வராக 1854 ஆம் ஆண்டு இவ்வுலகில் உதயமானார் நம் புலவர். தாம் அனுதினமும் வணங்கிவந்த மயிலனி முருகமுருத்தியின் அருளினால் புத்திரப்பேறு கிடைத்த காரணத்தினால், பெற்றோர் அவருக்குக் குமாரசவாழி என்னும் நாம் துடினார். சிவகாழி அம்மையாரும். காமாட்சியம்மையாரும் இவரது உடன்பிறப்புக்களாவார்.

ஜீஞ்து வயதாணவுடன் வேதாரணையம் நமச்சிவாய தேசிகரிடம் குமாரகவாழிக்கு வித்தியாரம்பால் செய்வித்தனர். மல்லாகம் ஆஸ்கி ஸப் பாடசாலையில் நான்காற் ஆண்டுவரை கல்விகற்ற இவர் முருகேச பண்டிதரிடம் தழித் தற்றார்.

“குலவித்தை கல்லாமற் பாகம்படும்” என்ற முன்றுறைய கரியனார் வாக்கிற்கிணங்க சிறந்த புலவர் எய்தினார் தழித் தட்டுமன்றி அங்கு நாகநாத பண்டிதரிடம் வடிவமாழியும் கற்றார். தமது குருவாகிய நமச்சிவாய தேசிகரிடம் முறையாக சீத்தாந்த

சாஸ்திரங்களைக் கற்றார். நீணவுக்கு வரும்போது எதனையும் குறித்துக்கொள்ளும் இயல்பு படைத்தவர். புலவர் அவர்கள் ஒம்கு விளங்காதவற்றைத் தெரிந்தவர்களிடம் கேட்டும். தெரிந்தவற்றைப் பிறர்க்குச் சொல்லியும் கொடுக்கும் சபாவும் படைத்தவர்.

“கற்றாரைக் கற்றாரே காழுவார்” என்பதற்குமொத்த பல புலவர்களின் தொடர்பை விரும்பி ஏற்படுத்திக் கொண்டார். ஆறு மூக் நூவலரின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்றார். அனவெட்டி கனகசபைப் புலவர், சாவணமுத்துப் புலவர் ஆசியோரிடமும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். சி.வை. தாமோதாம் பிள்ளை, திரு. ஆ. முத்துத்தும்பிள்ளை, திரு. பு. வைத்தியநாத பிள்ளை போன்றோர் இவருடைய பணிக்கு உதவிபுரிந்தனர்.

சி.வை. தாமோதாம்பிள்ளையின் முயற்சியால் ஏழாலையில் தாழீக்கப்பட்ட சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில், முதலில் உதவி ஆசிரியராகவும் ரீணார் தலைமையாசிரியராகவும் சிறந்த பணியாற் றினார் வித்துவான் சிவானந்தையா, தெல்லிப்பணை பாலகுப்பிரே மணியபிள்ளை, சன்னாகம் மாணிக்கத் தீயாகராச பண்டிதர், ஏழாலை வி. தம்பையாபிள்ளை முதலியோர் இவரிடம் கற்ற மாணவர்களில் சிலராவர்.

புலவர் அவர்கள் சின்னாக்சியம்மையாரை 1892 ஆம் ஆண்டு வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றார். அவர்களின் இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தின் பயனாக விசாலாட்சியம்மை என்னும் புத்திரியையும் அம்பலவாணப்பிள்ளை, முத்துக்குமாரசவாழி என்னும் புத்திரர் கனையும் பெற்று இன்புற்று வாழ்ந்தனர்.

தமிழ்ப் புலவர் சரித்தீரம், சிகபால சரித்தீரம், வினைப்பகு பத விளக்கம், இலக்கண சந்தீரிகை, கலைசைச் சிலேடை வெண்பா, மாலைப் பதிகம் முதலிய பல நூல்களைப் புலவர் அவர்கள் இயற்றியுள்ளார்கள். இதோபதேசம், நகுலமலைக் குரவஞ்சி நாடகம் முதலிய நூல்களைப் பதிப்பீதுமிழுள்ளார்.

இன்னும் வடமொழியில் இருந்து ஏகவிருத்த பாரதம், இராமாயணம், மேகதூதக்காரிகை போன்ற செய்யுள் நூல்களைத் தழித்து மொழிபெயர்த்த பெருமையும் இவருக்குரியது.

புலவர் அவர்கள் கல்விச் செருக்கால், இறுமாப்படையாதவர். காட்சிக்கெளியாறு, பணிந்த மொழியாளராயும், தாழ்ந்த

நடையுமுடையவராயும் வாழ்ந்தவர். கண்டனம் எழுதுவதிலும் மீகத்திறமைப்படத்திருந்தார். புலவர் சிழைகளைக் கண்டுத்தாரேயன்றி சிழைப்பட எழுதியவரைக் கண்டுப்பவர்ஸ்லர்.

புலவர் ஒரு சிறந்த பேச்சாளர்ஸ்லர். எனினும் அவர் வீடுயங்களை முறைப்படுத்திப் பேசுவதில் வல்லவர். அவருடை பேச்சு சொற்சருக்கழும் பொருட்பெருக்கழும், தெளிவும், இனிகையும் கூடியது. 1902 ஆம் ஆண்டு “வைத்திக சைவ பரிபாலனைம்” என்னும் வீடியம் பற்றிச் செய்த பிரசங்கம் சாலச்சிறந்ததாகும்.

எங்கள் புலவர் அவர்கள் செந்தமிழ், ஆரியம் என்னும் கிருமோழிகளையும் சிறப்புறப்பயின்ற கீரானன், தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்ந்த பெருந்தகையாளன். இதனால், தமிழ் உலகம் அடைந்த பயணோ அனப்பரியது. ‘தமிழ் இரத்தினம்’ என்று ஸ்ரீமத். வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்களால் புகழுப்பட்ட புகழாளன்.

இத்தகைய எங்கள் புலவர் அவர்கள், 1922 ஆம் ஆண்டு தமிழ் கூறும் நல்லுவகம் கண்ணீர் வடித்து நீர்க் கிரைவனடி சேர்ந்தார், புலவர் அவர்களின் புகத் நம்நாட்டில் மட்டுமேன்றி தமிழகத்திலும் நின்று உலவுகின்றது.

புகழ் மணக்கவே

சுன்னை மயிலணி சிறக்கச் செம்மலைத் தந்தனள் அன்னை பூமா தேவியள் ஆட்கொள் குமாரரை இன்னமு தத்தமிழ் தழைக்க அறநெறி ஓங்கிட. உன்னத புகழுது என்றுமே உலகெலாம் மணக்கவே!

— திருச்சி நவரத்தினம்

சுவாமி வேதாசலம்

(மறைமலையடிகள்)

கடிதம் 7 (1902)

கந்தப்பச்செட்டித்தெரு,
பிலவங்களு மார்கழிமாதம் 6 - ஆந் தேதி.

அன்புள்ள ஜியா.

தாங்கள் என்னை ஒருவாற்றானும் அறியீர்களாயினும் தங்கள் கழிபூரிவு மாட்சிவளனும் குணநலனும் ஒருங்கு அறிந்திருக்கின் ரேணாதலால் அம்முறை கடைப்பிடித்துத் தங்கள்பால் நட்புரிமை பெறவேண்ட மற்றிந்த ஆப்தலிகிதம் வரைவதற்குத் துணிவுகொண்டேன். தழிப்புலவர் தம் மூன் ஒருமைப்பாடுடையராதலின்றிக் கலாம் விளைத்தொற்றுமை தீதைக்கின்றார் என்று உலகம் பழிக் கீன்றுமையாற்றான் அப் பழிப்புரையொழியுமாறு சங்களை யொத்த நல்லறியுடைய நன்மக்களிடைக் கேண்டம் பாராட்டு தலையே கடப்பாடாகக் கொள்ளும் ஒழுகலாறுடையேன். ஆதலால் இவன் யாரோ புதுவன் என்றிகழாது என் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி என்னோடு நட்புரிமை பாராட்டுவீர் கூன்று பிரார்த்திக்கிறேன். எனது நட்புரிமைக் குறியாக யான் இயற்றிய தீரு வொற்றியுர் மும்மௌக்கோவை, சோமசுந்தரக்காஞ்சியாக்கம், சீவபஸர் வைபவம் முதலியவற்றைத் தங்கள் பார்வைக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். இவற்றுள் இறுதியில் நின்ற புஸ்தகம் ஈண்டுள்ள வைஷணவர் திருநீற்றின் மேற் புறங் கூறும் நியாயமிலாபாச உரையொற்றிக் காட்டிப் பரிசுத்த மக்கள் திருநீற்றின் பெருமை புலப்படுத்திச் சாதாரண சனங்கட்டும் விளங்குமாறுரைநடையைச் சீறிது நெகிழ்த்தி எழுதிப் பெருந்தீரளான அன்பார் கூட்டத்தினி டையிலுபந் நியசித்துக் சம்பந்தத்தில் வெளியிடப்பட்டதொன்று. ஏனையவற்றின் வரலாறு அவ்வந்தான் முக வுரையிலினி துகாணக் கிடக்கும் இந்தால்கள் முழுவதும் தாங்கள் சீறிதளவு பிரம்மடேத்துக்கொண்டு படித்துத் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை உரை நடையிலெழுதி தகுமாறு வேண்டுகிறேன் அதுநீற்க.

சித்தாந்த சைவப்பிரசாரத்தின் பொருட்டு “ஞான சாகிரம்” எனப் பெயரிய மாதாந்தப் பத்திரிகை ஒன்று பிரகடனஞ் செய்யச் சித்தஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றேன். முதற் பத்திரிகைக்கு வேண்டும் விஷயங்கள் எழுதிமுடித்து அச்சிடப்படுகின்றன. பத்திரிகை நிகழும் பிலவங்கு நையம் முழுநடசத்திர சுபதினத்தின்று வெளிவரும். என்னுடைய சகோதாரகளாகிய தழிப்புலவர்கள் எல்லாரும் இதனை ஆதரித்து உபகரிப்பார்கள். தங்களதுத்த மோபகாரத்தையும் எதீர்பார்க்கிறேன். இரண்டாவது பத்திரிகைக் குத் தாங்களேதேனும் அரிய விஷயம் எழுதி உபகரித்தல் வேண்டும். இன்னும் தங்களால் செய்யக்கிடக்கும் உதவிகளை எல்லாம் வரையாது செய்யப்படுமென்று பிரார்த்தித்துத் தீரு வருங்கள் சிற்றிக்கிறேன் அங்கள் தேகாரோக்கியத்தையும் பிர விசேஷங்க கணையும் குறிப்பிட்டுப் பிரதிவிகிதம் விடுக்குமாறு வேண்டும்.

தங்களன்புள்ள
நா. வேதாசலம்பிள்ளை

வ.

சிவமயம்

மகா மகோபாத்தியாய்

உ. வே. சாமிநாதர்யர் (1885-1942)

கடிதம் 29

தியாகராச விலாசம்,
திருவெட்டிஸ்வரன் பேட்டை, 16-3-1913

வித்வசீகாமணியாகிய ம.ஏ.ஏ.ஸ். ஸ்ரீ. ஸின்னையவர்களுக்கு
ஸ்ரீ ஆனந்த நடராஜராஜை திருவருளால் எல்லா அங்களங்களும்
உண்டாகுக.

இவ்விடம் ஷேமத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேணவாவுடை
யேன்.

நீங்கள் பேரண்புடன் விடுத்த வினைப் பகுபத விளக்கம்
என்னும் புத்தகம் வரப்பெற்று மிக்க மதிழ்ச்சியடைந்தேன். மேற்படி
புத்தகம் உருவத்திற் சிறிதாயிருந்தாலும் பொருள்கையில் மிகப்
பெரிதாக இருக்கிறது. எத்தனை வருடம் கடினமாக உழைத்திர்
களோ தெரியவில்லை.

தங்களுடைய வேலைகளுள் எதுதான் சாதாரணமானது. தங்
களுடைய வீட்டியத்தில் இத் தமிழ் நாடு மிகவும் கடப்பாடுற்றிருக்
கின்றது. தங்களுடைய உழைப்புக்களைப் பார்த்து சந்தோஷிப்
பவனாயிருந்தும் தங்களை நேரிற்கண்டு பல வருடங்களானமை
யால் தங்கள் காட்சியிலும் தங்களோடு உரையாடுவதிலும் மெத்த
ஆவலுள்ளவனாயிருக்கிறேன். எப்பொழுது திருவருள் கூட்டிலவைக்
குமோ அறிந்திலேன்.

இங்ஙனம்
அன்பன்
வே. சாமிநாதர்யன்

卷之三

es 中文版

‘ଯକ୍ଷାଶେଷ କାହିଁକାମ୍ପି
ଦୀର୍ଘ-ଧରୀ ପକ୍ଷ’

துக்குக்கீழ்மயானம்
உறுப்பாரங்கள்

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ କେବି ରାଜୀ ।

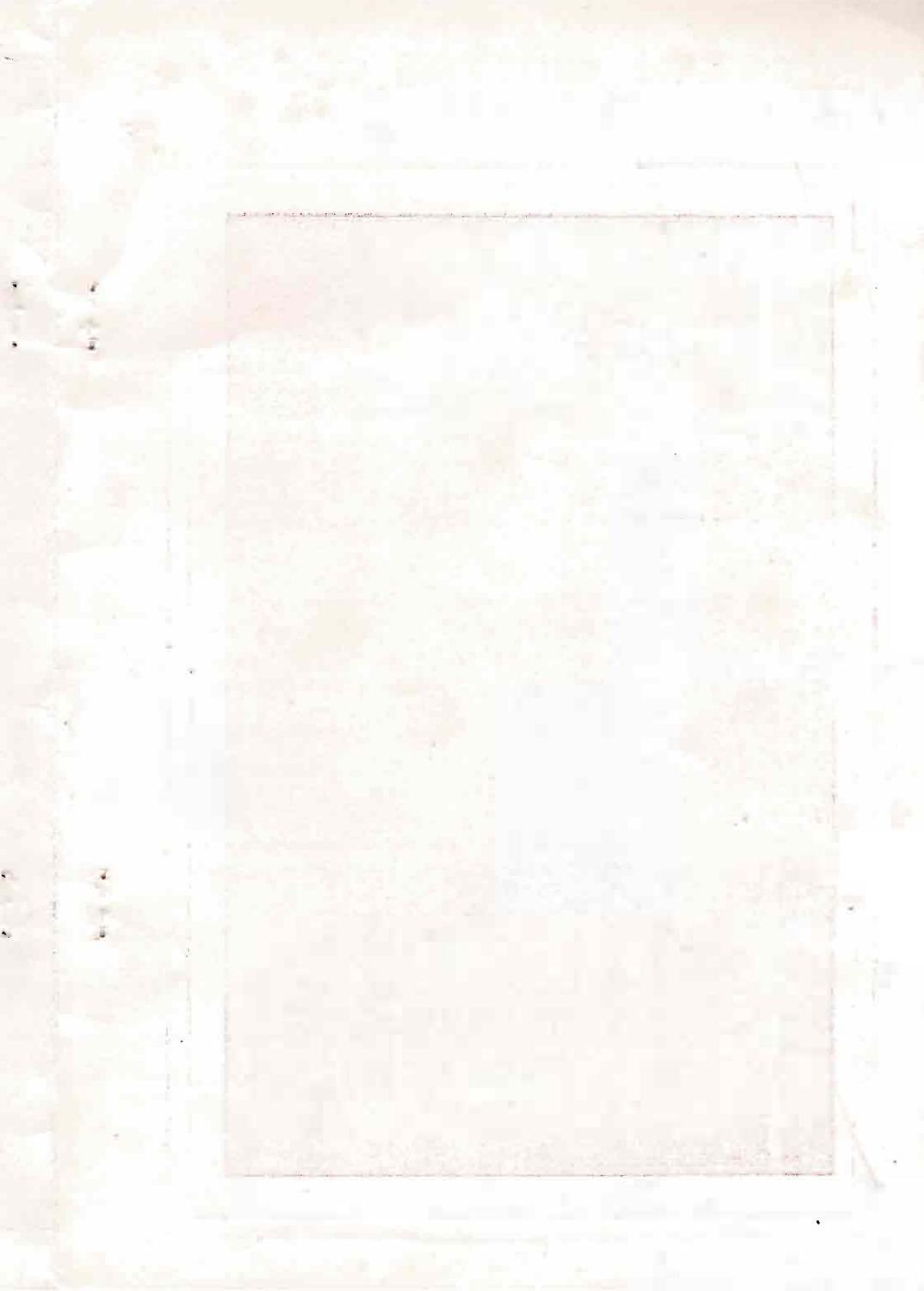
ପକ୍ଷକୁ କୁଳାଳି କୁଳାଳି କୁଳାଳି
କୁଳାଳି କୁଳାଳି କୁଳାଳି କୁଳାଳି
କୁଳାଳି କୁଳାଳି କୁଳାଳି କୁଳାଳି
କୁଳାଳି କୁଳାଳି କୁଳାଳି କୁଳାଳି

କିମ୍ବା ଶୁଣାଯାଇରାନ୍ତିକ ନୂତନତି ପଞ୍ଜୀଯନମାର୍ଗରେ ଯାଏନ୍ତିରୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଶୁଣିଲାପପ୍ରକ ଧରିଲା ଲାଗୁ ରୁହିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯାଇଲା ଯାଏ
ପଞ୍ଜୀଯନାରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଇବାକଥିମୁହୂର୍ତ୍ତ ଯାଏନ୍ତିରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଯାଇଲାଯାଇକିମ୍ବାରୁ ଯାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରାଚୀକାଳୀନ

泰記

ଶମ୍ଭୁବାହୁପିତା । ମେ

கன்னாகம் குருசுவாமிப் பூலவர் எழுதீய பகுதி